

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában, főbejárattól balra az udvarban. — Kéziratokat nem adunk vissza.

Telefon-szám: 357.

ELŐFIZETÉS: Helyben 1 évre 12 frt, 1/2 évre 6 frt, 1/4 évre 3 frt, 1 óra 1 frt. — Vidéken 1 évre 14 frt, 1/2 évre 7 frt, 1/4 évre 8 frt 50 kr, 1 óra 1 frt 20 kr.

HIRDETÉSEK: 6-hasábos peth sor egyszer 10 kr, minden következőnél 8 kr. Bélyegdíj külön 30 kr. Nyiltér sora 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

ARADI NYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG (az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában.)

Telefon-szám: 151.

A szeg a zsákban.

Arad, augusztus 27.

(drjt.) Apponyi gróf ismét nagy beszédet mondott. A politikai világ ismét nagy várakozással volt a nagy beszéd iránt. És a politikai világ ismét csalatkozott a nagy beszéd iránti várakozásában.

Igy állunk körülbelül a somorjai nagy beszéddel, aminthogy erre az eredményre vezetett a multban is minden nagyobb megnyilatkozása a nemzeti párt nagytehetségű vezérének.

A mostani beszéd bevezetésében jelzi a gróf, hogy két körülmény az, mely a jelenlegi politikai helyzet közepette nyilatkozatra készíti. Egyik a kiegyezés, a másik a választások határidejének közeledése.

A kiegyezéssel szemben elfoglalt álláspontját bővebben fejti ki, a választási mozgalmakkal szemben táplált véleményét azonban óvakodik elárulni. Tiszta választások, ebben az általános kijelentésben kulminál az egész program, melyet e tekintetben felállít, de a jelenlegi pártviszonyokról s a politikai küzdőterén megjelent pártokról nem nyilatkozik a nagy pártvezér.

A beszédnek kiegyezést tárgyaló része bővebben volt méltatva e helyütt, de nem kevésbé érdemes a beszéd második részét méltatni, melyben a nemes gróf a közelgő választásokkal akar foglalkozni s amelyben az álláspontját jelezni Apponyi gróf egyszerűen elmulasztotta.

Pedig erre nézve Apponyi gróftól az ország nyílt és feltétlen kijelentést várt.

Az országban ugyanis új harcra készül a régi időknek sötét szelleme, a modern liberális multtal. Egy párt alakult, vagy mondjuk úgy, van alakulóban Magyarországon, mely hadat izen a modern szabadság szellemének, egy párt, melynek szálla szemében mindaz, mire Magyarország ezer éves multjára visszatekintve, büszkeséggel hivatkozik. Egy párt, mely a szabadság és egyenlőség helyébe a szolgáléküséget és a privilégisáltak uralmát akarja állítani, mely a lelkiismeret szabadsága helyett béklyokba akarja verni a szabad gondolkozást, mely a nemzeti állam helyébe fel akarja állítani a foederalistikus államot, mely a fajok és felekezetek békéjét perhorreszkálva, rideg válaszfalakat akar emelni e nemzet fia közé aszerint, hogy mily istent imádnak s mily nyelven imádják azt, egy oly párt, melyről helyesen jegyezte meg nem rég egy magyar politikus, hogy körében és szövetségesei között megtalálható mindazt, a ki és a mi mindenkor ellensége volt a magyarnak.

Es e párt nem válogatós eszközeiben, izgat, amit, s főleg a szenvedélyek felkorbácsolásában keresi erejét. Viszály és gyűlölet jár nyomában, a hol csak fellép, s a jobbak aggódva gondolnak arra, milyen vihart talál aratni ez az áldatlan mozgalom, mely mindenütt a fanatizmus és a szenvedélyek szelét veti el.

Ezzel a lelketlen agitációval szemben siet a gondolkozó politikai világ állást foglalni s méltán volt reá kíváncsi az ország, hogy miként fog a nemzeti párt vezére a választások előtt e mozga-

lomról, a néppárt agitációjáról nyilatkozni.

És Apponyi gróf, aki egyszer, talán egy gyöngéperczében, még akkor, midőn az egyházpolitikai kérdések embrióban voltak, az egész ország lelkes helyeslése mellett a liberális egyházpolitika mellett nyilatkozott, persze később annak megbuktatásán fáradozott, — somorjai beszédében egy árva szóval sem nyilatkozik a néppárttról, nincs egy kárhóztató szava sem asszal az isgatással szemben, mely Bécsből táplálkozik, mely Zolyomban, Liptóban, Arvában a panszlavismust vízi harcban önző érdekei mellett, nálunk az ultramontanokkal keresi az érintkezési pontokat, mely a templomot kortestanyává, s az egyház szentségét kortesesszökké aljasítja le.

Ez a hallgatás Apponyi grófnak legvégzetesebb politikai ballépése. Hiába, a ki hallgat, helyesel. Mert a néppárti agitáció nem oly jelentéktelen dolog, melyről közönyösségből hallgatnia szabadna egy oly exponált politikusnak, mint amilyen Apponyi Albert gróf.

Meglehet, hogy taktikából tette, meglehet, hogy félt attól, hogy a somorjai plébánia Sággy Gyula ellen fog szavazni. Ha így áll a dolog, akkor kár volt Apponyinak Somorján beszélnie, mert más elbírálás alá esik, a mit Apponyi beszél vagy elhallgat, mint a mit Sággy Gyula jelent ki, vagy hallgat el. Lehet, hogy ha Apponyi a néppárttal szemben színt vall, elbukik Sággy Gyula, de a vezér reputációja sértetlen marad, így azonban megeshetik, hogy Sággy Gyula ennek da-

Az „Aradi Közlöny” tárczája.

Puck a kintornában.

— Catulle Mendès. —

Puck összeveszett egyszer a méhekkal, mert alattomosan befurakodott a köpüjökbe, hogy mézet lopjon onnan; az aranyszínű állatkák gonoszul megtépásták erette fulánkjukkal. És bizony Robin pajtás nem tudta, hova meneküljön előlük. Végre is kerekelt oldott: ágról-ágra kapaszkodott, fűszálról-fűszálra szökölt s ha madárka akadt elébe, rászólt, hogy: „Helyet! helyet!” a szöcskéknak jó messziről kiáltotta már, hogy: „Vigyázz! vigyázz!” a a bükkfákon bujkáló mókusokat meg szépen kérte, hogy vegyék a hátukra. Az ám, de a kegyetlen méhek egyre a nyomában jártak. Már komolyan azt hitte, hogy el nem illan boszujok elől, a mikor a város egyik utcáján egy szegény, rongyos fickót pillantott meg, a ki kintornán muzsikált s közben alamizsnát koldult.

Bizony nem volt az szép muzsika, a mi azór a nyomorúságos, repedt, görbe jószággon kinyészörgött! De Pucknak egy osópp kedve sem volt ahhoz, hogy megfigyelje, kellemes, vagy kellemetlen-e a hangja. Megpillantotta a kintornát, rögtön az a gondolata támadt, hogy belebuvik a llyenformán megszabadul az ellenségtől.

Es alig, hogy kigondolta, meg is tette már. Mert hát a manók ott is könnyen átsiklanak, a hova különben egy kis leánykának még csak a kiujsja se férne be.

Hogy ki járta meg? Hát bizony a méhek voltak a rászédettek, mert, a mikor dőngve kirajzottak az utcára, senkit se láttak, ha csak a kintornázó fiut nem. Csaldódtan repültek vissza rózáihoz és jácintjaikhoz, a melyek már unatkoztak is, hogy olyan sokáig nem járt rájuk senki mézért.

Es ekkor csodálatos dolog történt. Az imént még olyan szánalmas kintorna csodaszép dalokat játszott; hitte volna az ember, hogy fülemilével, csalogánynyal, paszirtával van tele olyan dallamosan szólt; mintha madarak csicseregtek volna! valóságos madárkalit négy szál deszka között. — Hogy honnan eredt a a dal? hát Puck szeesélyéből; nem tudta, mit miveljen menedékében, nótára gyujtott tehát hogy elűzi unalmát; hiszen mindenki tudja, hogy tavasz kezdetétől ősz utoljáig egyre lesi a fészeklakók csevegését; így aztán beletanult abba a nehéz művészetbe, hogyan kell az embereket a zenével elbájosolni, hogy ügyességében párjára nem akadt. A koldus maga is elálmélkodott a csodán — sose hitte volna, hogy kintornája ilye gyönyörű zenét adjon!

Es a kapuk léposdjára, a hamarosan feltáruult ablakok könyöklőjére bámuló népség gyűlt; az emberek alig akartak saját fülüknek hinni.

— Ó, minő szép! . . . ah! milyen kedves

románc! . . . Alig tud velük betelni, az ember!

A legszigoribbak is garasokat, ezüst pénzt hajigáltak a muzsikusnak: de még aranyat is adtak volna, csak lett volna. Az asszonyoknak s a leányoknak úgy tetszett, hogy a fickó nem is olyan csunya, mint a minőnek, első látásra, gondolták; haja, ha jól meggondolják a dolgot, szép szöke, mint az aranyos szalma; aztán a bőre is bizonyára fehér, már a hol megnem sütötte a nap. Annyi igaz, hogy mindjárt kellemesnek látták a külsejét is, a mint elmerültek zenéjének hallgatásába; bizony csak inkább a fülükön át lópozott képe a szívükbe, mint a szemükön át.

A kintornás hirneve mihamar hegyen-völgyön tulerjedt. A fényes városokban, a legnagyobb fővárosokban is szóba került a neve; szerették volna hallani; a lelkesedés óriási volt. Soha semmi féle fenséges zene el nem ragadta ennyire a közönséget, de nem is volt ez csoda, mert a kintorna zenéjében a vadgalamb bugása madárcsicsergéssel egyesült. Nem lehettek el nélküle semmiféle ünnepiessegen. Ő pedig leereszkedőleg elfogadta a meghívást és a gróntól jövet szivesen betért a marquisnéhoz is.

Es alig hogy megtorgatta a fogantyut, az elragadtatástól szinte oda voltak a legyezők mögött:

Ah! kedvesem, fogalmam se volt ilyen gyönyöröségről! . . . Nem olyan, mintha a para-

czára elbukik — kisebb baj ne érje a hazát — de ez a hallgatás végzetesen megrendítette az Ap. onyi gróf liberális-musába vetett hitet.

A somorjai beszéd csalódást keltett minden felé. A fuzió eszméje a levegőben volt, s a fuzió eszméjét ez egyszer rokonszenvesen fogadta az ország. Szívesen látta volna a hatvanhetes alapon álló elemek egyesülését főleg abból a szempontból, hogy befelé a néppárttal szemben, kifelé pedig a kiegyezés kérdésében hathatósabbá és nyomatékosabbá vált volna az ellenállás. És úgy vagyunk meggyőződve, hogy magában a nemzeti pártban is voltak és vannak barátai a fuziónak, főleg azon elemek, melyek liberális-musában nem lehet kételkedni s éppen nem tartjuk lehetetlennek a nemzeti pártból való kiválást, mely évek óta folyik. Horváth Lajos, Veszter és Kulmann menekülésével nem nyert befejezést s Apponyi gróf még megfogja érni azt a keserűséget, hogy hívei köréből szaporodni fog — mint ő mondá Somorján — a hitehagyottak száma. A somorjai hallgatás csak siettetni fogja ezt a tisztulási processust.

Ennek megtörténetkor azután végre meglesz a nemzeti pártban az egyöntetűség, a benntmaradt elemek kezét foghatnak majd a néppárttal, melynek programját az övéktől alig választja el egy paraszthajszál, a különbség legfeljebb az lesz, hogy az ifjú párt jobban tud agitálni a réginél s teljesen magához ragadja a vezetést.

A somorjai beszédnek sulypontja tehát nem abban rejlik a mi benne volt, hanem abban a mi belőle hiányzik.

Somorján a szeg benn maradt a zsákban, ovatosságból nem mert abból kibujni. De ezen ovatosság is fölösleges volt, mert körülbelül tisztában vagyunk már azzal, hogy az a zsák mit rejt, s hogy annak a közmondásszerű szegnek az éle hová irányul.

Uj román párt A brassói „Gazetta“ azt a szenzációs hírt hozza, hogy Lucaoiu dr. augusztus 28-ára nyilvános politikai összejevetelt hívna össze Laczfalura, melyek ozélya egy új román párt szervezése Lucaoiu és Mángra vezetése alatt. A „Gazetta“, mely vezércikket is ír es ügyről, nyíltan vádolja Lucaoiut

azzal, hogy a n.-szebeni „Tribuná“-ban ellene megjelent és ismert laczfalusi levél, melyben ő tudvalevőleg mint magyar-barát és milleniumi-ünneplő volt feltüntetve, csak ügyesen kiesztelt terv volt azon ozélből, hogy tényleg is nyilváníthassa a szakadást, mely közte és egykori bajtársai között már régóta beállott.

A gyűlést illetőleg Lucaoiu, mint a „Gazetta“ értesül, Papp Györgyöt, a baresdi nagybirtokost s az erdélyi román komité alelnökét szerette volna elnökül megnyerni, de Papp György határozottan visszautasította a neki felajánlott szerepet, mert ugymond, ő nem barátja a pronomiamentoknak.

Végül a „Gazetta“ felhívja a románokat, hogy legyenek éber szemmel Lucaoiu és társai legujabb politikai üzérkedéseire.

A német válság. Németországban megessett az a váratlan dolog, hogy Vilmos császár hallgatott a közóhajsra s nem engedte meg, hogy a kancellárválság akuttá váljék. Vilmos császár a Reichsanzzeiger után annak az óhajnak adott kifejezést, hogy a katonai büntetőjog reformja legközelebb a parlament elé kerüljön. Ezzel a császár nemcsak hogy eléget tett a német liberálisok óhajának, hanem elhárította a kancellárválság okait is. Hohelohe hercege tehát megmarad s az elzordásodott katonai büntetőjog, melyben megcsontosodott porosz generálisok a katonai szellem egyik főbiztosítékát látták, átalakításra fog kerülni. Vilmos császár ez elhatározása végtelen örömet okozott mindazoknak akik őszinte barátai az igazi parlamentarizmusnak, akik aggódva láttak eddig, hogy a népképviselőt és a korona nem bir egyforma effektív befolyással az ország kormányzatra. Midőn tehát a Hohelohe maradása őszinte és hangos örömet kelt Németországban, ennek a közörműnek okát inkább abban kell keresnünk, hogy egy fontos kormányzati elv diadalmaskodott, semmint hogy a kancellár személyében nem történik változás. A parlamentarizmusnak diadala ez Németországban.

A kiegyezés. A prágai „Narodni Listy“-nek azon közleményére vonatkozólag, hogy a kiegyezést a birodalmi tanácsi választások befejeztéig elhalasztották, megbízható helyről azt az értesítést vette az „Extrablatt“, hogy a prágai lap közleménye önkényes föltevésen alapszik. A kiegyezési javaslatok, amennyiben azok a két kormány megállapodásából kikerültek, parlamenti tárgyalásra készen állnak és nincs semmiféle ok rá, hogy azokat már a legközelebbi ülészakban ne tárgyalják. Végleges határozat arra nézve, hogy mikor terjesztik a törvényhozás elé a javaslatokat, még nincs, amint hogy ez a terminus függ attól, hogy mint alakulnak a Lajtán innen és túl a politikai viszonyok a monarchiában.

dicsomban volnánk? . . . Én pedig azt tartom, hogy még az angyalok se tudnak ilyen isteni hangversenyt adni.

És a kintornás annyira megszokta már a dicsőséget, hogy nem is vette a sok dicsőretet tulzásnak. Különben senki sem ismert volna benne a kósza utcai gyerekre. Bibor szintű, ezüsttel áttört selyemruhában járt, fején pedig drágaköböl és igaz gyöngyből való koronát hordott! mert hát nemcsak a hirt, de a gazdagsága is nagy volt. Most már nem hajítottak neki sovány garast, mint hajdanán, most bizony apródok térdén állva nyújtották föl aranytálcaán uruk ajándékait: a sok tallért, aranypénzt, ékszert; hát még a szép asszonyok, a kik eléggé szerencsések voltak arra, hogy külön kihallgatást nyerjenek tőle, azok halmosták el csak igazában becses ajándékkal:

A király leánya is meghallotta a csodálatos muzsikuskat a hírt; megparancsolta, hogy hívják meg az udvarhoz. Nem hitte a dolgot, csalástól tartott; nem tartotta lehetségesnek, hogy megfelelően hirtüvének. De négyszeri kísérlet után annyira elbágyadt a gyönyörűség, hogy nagy szenvedélyesen megesküdött:

— Sohase lesz más a férjemmé, mint az a kintornás!

Ez persze nem volt király uram inyére. Csak nem fogadhatja hatalmas uralkodó létevéjéül est a fiókót, a kinek se őse, de még apja se, anyja se — aztán koldulva jár az ország utján!

De a király . . . csak buskomorságba

esett és az orvosok kijelentették, hogy semmi sem gyógyíthatja meg, csak valami végtelenül bajos zene; hát bizony a zenélő osavartgó segítségéhez kellett folyamodniok; hármat osavartintott csak a kintorna forgatóján és az uralkodó olyan egészséges lett, hogy egészségesebbé nem is lehetett volna. Ekkor a háladatosság legyőzte a gögösséget: a hajdani koldus feleségül vette a királykisasszonyt.

III.

Es azt hiszik, hogy ezzel dicsőségének és szerencsésének tetőpontjára ért? Lám, épen ebben csalódnak.

Háboruba indult a hadsereg; ő az első sorba állott s a kintorna olyan vad, szilaj haroi nótára kezdett, hogy mindenkinek véleménye szerint, a győzelmet csak annak a csodálatos hősiességnek köszönheték, melyet a kintorna hangja gyújtott föl a szivekben. A sok nép erre háladatosságból a nagy birodalom császárává választotta a muzsikust. Ilyen módon apósának is hűbérurává lett . . .

Es soha se volt uralkodás olyan dicsőséges, annyira boldog: elég volt, hogy az új császár egy dalt játszzék el a kintornán, hogy a legnyomorultabb jobbágyból is kivesszen az elégedetlenség, hogy hirt se maradjon a kétségbeesésnek, haragnak, zugalódságnak.

Az emberek belátták, hogy a korona, a jogar, az udvari emberekkel telt palota, csak hitvány jutalma a császár érdemeinek. Istentették uralkodójukat; alabastromból, porphyrból templomot emeltek tiszteletére s a

Szabadelvi diákok.

Arad, augusztus 27.

Moszkvából érdekes hír érkezik egyszerre a czári párral. Sacharjin moszkvai egyetemi tanárról szól a tudósítás. Sacharjin neve az európai közvélemény előtt nem ismeretlen hangzásu. Emlékszünk a szókimondó, érdekes modoru professzorra, akit III. Sándor betegágyához hívtak. Ennek a tanárnak erős összeütközése volt a hallgatóival, melynek következtében ott hagyta tanári székét és visszavonult.

Az összeütközésnek a tanár és a diákok között politikai jelentősége is van, mert a küzdelem a szabadelviségért, az emberi jogokért a művelődésért folyt. Akik e nemes kincsekért sikra szállottak, a hallgatók voltak. Sacharjin dr. a támadó.

Sacharjin a konzervatív párthoz tartozik, amint azt hallgatói is tudták. Nem bánták a professzor ez érzelmeit, amíg a haladás ellen-ségeivel csak úgy a távolból kacserkódot. Az utóbbi időben azonban minden tartózkodás nélkül azok szekerét tolta, akik a nép felvilágosodása ellen törnek.

Oroszországban ugyanis most elkecseregett haros folyik a népiszkoláért. Míg a liberális elemek egész erejükkel azon fáradoznak, hogy a népiszkola a rendi kormányzat hatáskörében maradjon, addig a reakzionáriusok a papok uralkodását akarják a népiszkolában biztosítani. A papi párt főembere a synodusnak hírhedt főgondnoka Pobjedonoseff osászári titkos tanácsos, hogy a sötétség lovagjait annál jobban segíthesse, a rendek iskoláit a legfelsőbb helyen ugyancsak befeketítette. Abban a jelentésben, melyet a czárnak az orosz népoktatásról benyújtott, különösen kiemelte, hogy ezekben az iskolákban forradalmi szellemet táplálnak.

Deljanoff közoktatásügyi miniszterhez intézett titkos jelentésében pedig azzal vádolja a rendi iskolák tanítóit és tanítónőit, hogy politikailag megbízhatatlanok és gyors intézkedést kér. Az eredmény nem is maradt el, a rendőrség ez iskolák tanítószemélyzetét szigorú felügyelet alatt tartja.

Sacharjin dr. ebben az irányban egy nagy lépéssel előbbre ment, Pobjedonoseffnek fél millió rubelt küldött, mondván, hogy „meggyőződött az egyházi iskolák ozélszerettségéről a népműveltség javára, azért

templomban szünetlenül füstölgött a tömjén s szakadatlanul zümmögött a térdpelők imádsága. A falra, az oltárok fölé kintornát festettek! Scha ilyen dicsőséget! Es ezen a sok diadalon felül még az a gyönyörűsége is megvolt, hogy esténként pusztán a maga számára szólaltathatta meg a zenét, azt az isteni zenét, a melytől gyönyörűségében sirva fakadt. . .

— Ah, ah! — ásitotta Puck, — úgy rémlik, jó ideje már, hogy ebben a skatulyában szorongok; alaposan unatkozom ám.

Kitekintett egy percze és midőn látta, hogy a méhek nem üldözik már, visszazállt Athénbe, hogy folytassa játékát Babvirággal és Pókhálóval az erdőszélen.

IV.

Az egész város harsogó kacagásra fakadt. Mi! hát ez is zene? Hisz ettől a nyikorgástól még a táncos medve is megvadulna. Ilyen muzsika se hasogatta még a fülünket. Kiállhatatlan volt. Nem is állották ki! Kikergették az istent templomából, a császárt palotájából.

— Piha! piha! ki innen! takarodjál! — kiáltották reá.

Es a vihógó konyha-népség meghajszolta a szerencsétlent és serpenyőket hajigált utána. Azt remélte, hogy a marquisék s a grófok, a kik annak idején szüldöztek az elragadtatástól legyészőjük mögött, szivesebben fogadják majd; de alig hogy egyet-kettőt fordított a kintornán, ijedten kiáltották:

— Jaj! jaj! mi ez? . . . Mintha az or-

ez összeget ilyen a szent synodus alá tartozó iskolák alapítására szánja."

Ez a nyílt állás foglalat a liberális ellenségei mellett kitörésre bírta a moszkvai egyetemi diákok haragját. Elhatározták, hogy éreztetni fogják a tudós professzorral. Egy órával előbb összegyűltek az egyetem előtt és mikor Sacharjin megérkezett, hogy előadását megtartsa, fűlsikítő hangon törtek ki: „Aruló! Le vele!” A flegmáról híres tanár azért nyugodtan bement előadó termébe, mely azonban üresen maradt. A következő napon nyanyig ismétlődött az eset. De l j a n o f f miniszter a vett jelentés után megbizta B o g o l j e p o f f államtanácsost, a moszkvai iskolai kerület gondnokát, értesse meg az egyetemi hallgatókkal, hogy ha Sacharjin előadásaira nem fognak eljárni, eltiltják őket az egyeterről. A diákok azonban a rektor előtt határozottan kijelentették, hogy Sacharjin előadásait a miniszter fenyegetése után sem fogják meghallgatni, mert méltatlannak tartják a tanító magas tisztjét.

Mikor ezt Sacharjin megtudta, még az iskolai szünet beállta előtt akarta fölmentését kérni, azonban Pétervárról vett fűlszólításra nem tette meg. A moszkvai diákok most tömeges aláírással nyilatkozatot adtak be az egyetem rektorának, hogy a közeledő iskolai évben folytatják az obstrukciót Sacharjin ellen. Erre a liberalizmus kitartó ifju harcossaitól erősen sarokba szorított tanár betérjesztette folyamodványát nyugdíjaztatásért, melyet meg is fog kapni, mert Oroszországban II. Miklós trónralépte óta ez a jelszó, hogy melőzni kell mindent, a mi az egyetemi hallgatók között az elégedetlenséget szítja.

Romanov és Habsburg.

A czár bécsi látogatása alkalmából politikai és diplomáciai körökben az a hír terjedt el, hogy az orosz czárnak és az öt kisrő diplomáciai tényezőknél Bécsben való időzése alatt olyan megállapodások fognak létrejönni a két uralkodó közt, amelyekből kifolyólag a két hatalom, Oroszország és Ausztria-Magyarország biztosítja egymást afelől, hogy a s t a t u s q u o t a K e l e t e n minden esetben még háboru esetén is fenn fogja tartani.

A „Budapesti Napló” értesítése szerint ez a hír ebben a formájában nélkülözi az alapot. A két uralkodó találkozásáról azonban már most is egész biztosan megállapítható, hogy

szág valamennyi macskáját erre a házra szabadították volna.

Végre is a szolgál kirúgták az utózára; persze előbb összetépték drága ruháját és kiolták zsebéből a pénzt.

Kétségbeesetten tért vissza a városba, a melyben hajdan garast, meg ezüstpénzt vetettek neki, melyben a lányok álmélkodva gyűltek a kapuk léposőire, hogy hallhassák. Most alig hogy rákezdett a játszásra, rémülten menekültek a parasztok, bedugta fülét mindenki: de bizony kövel, nem pénzzel hajigálták meg!

Es ekkor tisztára látta, hogy vége már minden diosóségének, vége minden örömeinek. Leroskadt az ut porába, rongyosan, kőzősán mint hajdani nyomorúságának idején; a halálion kívül egyéb reménye sem maradt és sorsa annál szomorubb volt, mert ha csavart a forogtón, a hangszer kellemetlen, nyikorgó hangot adott s ettől a hangtól szinte kétségbe esett!

Es mikor ezt a mesét elmondtam, a költőkre gondoltam, a szelid szava és a fenséges hangu költőkre, a kiket sokáig hevit az ihlet mert szerelem ég szívükben — a a diosó költőkre, a félistenekre, a kik majdan egymagukban, meghalt ábrándjaikkal a feledés hónapban sorvadznak a szívükből enyhítő panasz se fakad — szívükből, abból a hasadozott, összetöpreződött, megtépett szívből, a melyből a szerelemmel együtt szállott ki a felséges dallam.

annak nagy politikai jelentősége abban rejlik, hogy a czár bécsi és később a német császárnál történendő látogatása alkalmával a hármasszövetség eddigi megkötése mintegy megerősödést nyer és az orosz politika részéről elismertetik. A találkozásnak következzése lesz az is, hogy a két uralkodó sok függő politikai kérdésben egyetértésre fog jutni. Irásbeli egyezségről természetesen már a hármasszövetségbeli másik két államra való tekintettel sem lehet szó, nehogy Ausztria-Magyarország bármiképpen is magára vonja szövetségesei gyanuját. Az osztrák-magyar külpolitika a czár látogatása után is az eddigi határok között fog mozogni, de az általános európai politikai helyzetben erősen érezhetővé lesz, hogy a hármasszövetség mellett Oroszország és Ausztria-Magyarország közt olyan barátságossá vált a viszony, a milyen évek óta, vagy tüzetesebben szólva, az első háromcsászárszövetség óta, amely Ausztria-Magyarországot, Németországot és Oroszországot egyesítette, fenn nem állott.

Szembeéltő körülmény még az is, hogy a mig utóbbi időben Ausztria-Magyarország és Oroszország között mindenféle ellentéteket igyekeznek felfedezni, ilyen ellentétek létezését a czárnak bécsi látogatása megczáfolja. A legelőkelőbb helyen a czár látogatása nagy örömet okoz, mindazonáltal az osztrák-magyar politika vezető egyéniségei meg fognak maradni régi jelszavuk mellett, amely így hangzik: „Nagyrá becsljük az orosz barátságot, de nem kunyorálunk érte.”

A liba.

Sárga pelyhes kis libácskát keresgélve bebarangolta a mesőt, a határt egészen.

Hát bis azok kámforra váitak, nem akadt nyomakba!

Neki vágott az iharosnak, talán ott?

A barkás eperfák sugara közt gunyos szisszeggel suhant át a szél: az ibolyácskák, százszorszépek kidugták fejcsókéiket a fű alól, kíváncsian nézve azt a csiczsoknyást kis parasztleánykát, ki néhány apró jószágért veresre bírja sirni szeméit. De ha oly kedvesek voltak azok neki! Hogy becséste, hogy óvta őket!

Ma nem... A lég tikkadt volt, perzselt a napsugár. Koczor Julis behusta madát a Császár Áron ágakból összehevenyészett gunyhójába.

Nem tevá ő még est!

De hát a libák okos állatok — gondolá magában — minek azoknak őrsz? hisz feltűgyelet nélkül is lebirják csipkedni a más ember vetését.

Aztán az a gunyhó alján elterített friss árpa-szalma ugy őstökéite, ugy nógatá:

— Jössz te, pihenj meg rajtam!

Hát'sz épp' nyugalom után áhitott Julis. Nem kéréte magát, végighevert a szalmán. Gömbölyű karjai még érezni vélték a nap izzó csókját; hallá félálomban kis libuskáinak gyenge pipegését, aztán nem érzett, nem hallott semmit.

Tagjait valami édes, valami mondhatatlannul kéjes szibbadás fogta el; szemhéjai lecsukodtak... Elaludt.

— Gunár, te! a hétfaját, egész egy armádia, oszt még csak nem is billogosak! — sipított az Áron vékonyan s kezdte teregni az „armádiát” a tanyába.

■ Mire Julis felnyitá szempilláit, a nap már az ég peremén állott.

— Aludtam, hosszan aludtam! — szól a lány ásítosva s fejét kidugta a gunyhó ajtaján.

Arosa egybe olyan lett mint a fal, tán még annál is fahérb.

— Jézusom, a libák...

— Hm, a libák? Porukat is elmosta az eső! Szép Juliska, gyöngy libuska, hiába keresed azokat az iharosban!

A földi szeder indája, a galagonya tuskéje ruhájába akadt.

— Ne menj tovább, fordulj vissza!

— Majd biz, még csak az kéne! — s törtet Julis tuskén, bokron át.

As erdei virágok busan bólingatnak; a szél sivit, tombol...

— Hahó, babám! hova oly sebtén?

Déleleg vadász urfi toppan Julis elé. Ajka nevet, szeméi ragyognak, mint a karbunkulus. Gyűrűs ujjaival megosipi a leányka arozát. Kemény az, csak ugy vissza ugrik róla az ujj...

— Isé, a libák... Elveszték, nem tudom hol vannak... mert...

Hebeg mintha a nyelvét kettéharapta volna.

— Anyádéi voltak?

— Nincs anyám. A Kócsót ismeri? ott lakik a falu végén, hát annak a libáit őrszom.

— Takaros libapásztor vagy, mondhatom.

Julis nem bírja kiállani az ifju tizes pilantásait: szemét a földre sűti.

— Hát oszt most megver a Kócsó, ugy-e? Ne félj, nagy vagy te ahhoz. Hány darab volt az a liba?

— Husz.

— Csak? Nosza, dörzsöld a gazdád képéhez, — s két vadonat új tizes bankót csusztatott a leányka kezébe. — No most csókolj meg engem. Tudod ugy cserébe! eszem az ajkad, ne husódossz hát. Nosza, ki a leány...

Julis arca kipirul, szive rendületlenül, szilajon ver.

— Nem, nem...

— Mit nem, lelke?

— Vegye vissza a pénzét... ingyen — ugy! s a földre dobván a két tizeset, odaveti magát a férfi ziháló keblére.

As ibolyák, a százszorszépek pironkodva dugják fejcsókéiket a fű alá. A szél kaczag...

— Hát majd a gazdád? — kéri az ifju,

Julis nem érti a kérdést, de azért felel:

— Hm, ő se szokta a csókomat megfizetni...

IDÓJÁRÁS.

Légyemés: reggel 7 órákor 760.7 milliméter, délután 2 órákor 759.8 milliméter. Hőmérsék: reggel 7 órákor C° + 16.9, délután 2 órákor C° + 27.9. Szél iránya és ereje: reggel 7 órákor K. 3, délután 2 órákor DK. 4. Felhőzet: reggel derült, délután derült. Csapadék az utóbbi 24 órában: 0 milliméter.

IDÓJOSLÁS.

A központi meteorológiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható:

— Augusztus 28. —

Enyhe. — Eső.

HIREK.

Arad, augusztus 28.

Napirend:

Augusztus 28. Péntek. Róm. kath. naptár: Agoston. — Protestáns naptár: Agoston. — Görög-keleti naptár (augusztus 16.): Diomid. — A nap két 5 óra 14 pereskor, nyugszik 6 óra 46 pereskor. — A hold két 8 óra 38 pereskor, nyugszik 11 óra 2 pereskor.

Augusztus 30. Az aradi közúti vaspálya-társaság rendkívüli közgyűlése délután 8 órákor.

Szeptember 1. Aradmegye központi választmányának ülése délelőtt 10 órákor.

Szeptember 1. Az amerikai szőlőtelep-össvetkező közgyűlése délelőtt 11 órákor (Kereskedelmi és iparkamara.)

Szeptember 1. Vöröskereszt-egyleti bál Uj-Aradon. Szeptember 8. A rendőrhadnagy állásra való pályázatok benyújtásának határnapja.

Szeptember 21. Katonai lővásár Aradon.

Szabadságbarozó emléktárgyak országos mazzema (színházépület II-ik emelet) nyitva van mindennap délelőtt 10—12 óráig, délután 2—5 óráig. Bemenet díjtalan. Kölcsey-könyvtár nyitva van szerdán és szombaton 8—4 óráig és pénteken 11—12 óráig. Helyiség: Polgári iskola, földszint.

Vonatok indulása Aradról. Budapest felé: Személyvonatok reggel 3.—, d. e. 11.20, este 9.35, tehervonat személyszállítással d. e. 3.55, gyorsvonat 8.18 d. e. Csabáig: 5.10 reggel naponta, 12.— délelőtt (csak pénteken.) Tővis felé: Személyvonatok 6.30 reggel, 4.30 d. e., tehervonat 7.25 este, gyorsvonat 7.02 este, 5.0 borsinig: Személyvonat 2.30 d. e., Radnáiig: 6.55 reggel (csak vasárnap, ünnepnapon és búcsó-napokon.) Temesvárig: Személyvonat 6.20 reggel, 11.25 d. e., vegyesvonat 5.— d. e. Szeged felé: Személyvonat 4.45 reggel, 8.45 d. e., vegyesvonat 4.10 d. e. Nagy-Halmágy felé: Személyvonat 6.35 reggel, 1.50 d. e., vegyesvonat 11.55 d. e. Mezőhegyesig: Vegyesvonat 2.20 délután.

Vonatok érkezése Aradra. Budapestről: Személyvonat 6.05 reggel, 8.17 d. e., 3.55 d. e., gyorsvonat 6.52 este. Csabáról (minden pénteken) 7.— reggel. Szolnokról: 8.47 este. Tővisről: Személyvonat 8.55 este, 6.54 reggel, 10.50 d. e., gyorsvonat 8.08 reggel. Radnáról: (csak ünnep, vasárnap és búcsó napokon) 9.19 este vegyesvonat, mindennap d. e. 8.12 tehervonat személyszállítással. Temesvárról: Személyvonat 8.44 d. e., 10.55 este, vegyesvonat 10.48 d. e. Szegedről: Személyvonat 6.42 este, 10.25 éjjel, 8.45 d. e. Nagy-Halmágy felől: Személyvonat 8.08 d. e., 6.34 este, Vegyesvonat 11.05 d. e. Mezőhegyesről: Vegyesvonat 12.50 délután.

— Aradvármegye küldöttsége a Vaskapunál.

Nem régen irtunk arról, hogy Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter, Szathmáry Gyula kir. tanácsos, alispánnak a Vaskapu szeptember 26. és 27-iki megnyitási ünnepélyére saját személyére való meghívót küldött. Most — mint értesülünk — ugyancsak az alispánhoz intézett és ide tegnap érkezett leiratában a belügyminiszter közli, hogy az ünne-

pályéken a szomszédos törvényhatóságok küldöttségei között Arad vármegye küldöttsége is részt fog venni, de a helyszükére, valamint az ellátás és elhelyezés rendkívüli nehézségeire tekintettel a küldöttek száma lehetőleg korlátozandó. A miniszter felhívja tehát az alispánt, hogy Aradvármegye törvényhatóságának küldöttségileg leendő képviseltetése iránt intézkedjék. A megye küldöttsége, melynek tagjait a napokban fogja felkérni az alispán, az eddigi megállapodások szerint, szeptember 25-én éjjel fog Orsovára megérkezni.

— **A Rozsnyai-émlék leleplezése.** Magyarország összes gyógyszerészei adakoztak össze filléreiket arra a kegyeletos célra, hogy a nemrég elhunyt kiváló aradi gyógyszerész, **Rozsnyai Mátyás** utolsó nyughelyét díszes emlékkövel lássák el, a mely hirdesse a megboldogult, hírneves pályatárs emlékezetét s tanúságot tegyen a hálás kollegák kegyelete mellett. Az emlékkő már kész, s legközelebb megtörténik annak leleplezése az aradi temetőben, a hol Rozsnyai Mátyás örök álmát alussza. Az igen díszes, Rózsnyai domborművi mellképével s a kegyelet tényét megörökítő felirattal ellátott sírkövet vasárnap, f. hó 30-án a déli órákban fogják leleplezni. A leleplezés ünnepélyesen fog megtörténni s azon a magyar országos gyógyszerész-egyesület számos tagja — körülbelül 50 vidéki — is részt vesz. **Gerenday**, az emlékkő elkészítője, már Aradon van s ez idő szerint annak felállításával foglalkozik. A leleplezési ünnepélyt az ev. ref. templomban isteni tisztelet előzi meg, a melyet **Oscey Imre** ev. ref. lelkész tart. Ez után kivonulnak a temetőbe, hol a lelkész imát mond. A mennyiben **Zboray**, az országos gyógyszerész-egyesület elnöke, lejönne, az emlékkövesztést ő mondja, ha pedig akadályozva volna a lejtvetelben, ez esetben **Khudy József**, az aradmegyei gyógyszerész egyesület aligazgatója méltatja alkalmi szónoklatban a megboldogult pályatárs érdemeit. Végezetül az ujonnan felállított emlékkövet megkoszorúzzák.

— **A bujkáló Mangra.** A bukaresti konzervatív „Epoca” érdekes leleplezést közöl a romániai igazgatóknak Magyarországon való járása-keléséről. Így ír az „Epoca”: **Sturdza** a miniszterelnök kiküldöttjei keresztül-kasul bejárják az erdélyrészi és magyarországi románlakta vidékeket, felhíván híveiket, hogy a legelső jeladásra készen legyenek. Így cselekedett **Bianu** képviselő és a román akadémia titkára **Balázsfalván**, **Brassó**, **Nagyszében**, **Brád**, **Naszódon**, stb. való jártában. Azonkívül **Mangra** Vasul a radi tanárt, a **Broterék** ez utazó igazgatóját egy hónap óta hol Nagyváradon, hol Belényesen, hol Deésen, Szamosújvárt stb. lehet látni. Az ezen utazáshoz szükséges költségeket — írja az „Epoca” — valószínűleg **Sturdza** ur látja el a rendelkezési alapról, mert a szegény pópának se vagyona, se parochiája nincs és az aradi szemináriumnál elfoglalt tanári állásától immár 5 éve hogy fel van függesztve. **Mangra** Vasul ur jelenleg Laczfalun időzik, mint dr. **Lucaciu** vendége.

— **A város szegényei.** Nap-nap után emelkedik az a szám, mely a tandijelengedés illetve mérséklésért folyamodókat jelzi a kapitányi hivatal által vezetett kimutatása szerint. A szerdai szám tegnap 1800-ra emelkedett s okvetlen jelentékenyen emelkedni fog még, tekintve azt a körülményt, hogy még mindig sürűn jelentkeznek a szegény szülők, a város szegényei.

— **Zachariás a bűnbánó.** A fekete-gyarmatiak csufos emlékkő jegyzőjének, **Zachariás József**nek úgy látszik mégis csak nyomja a lelkét az a sok idegen pénz, a mi kezei között elkallódott, mert most azon

töpreng a börtönben, hogy ha már keserűen lakolnia kell bűneiért, hát legalább minél több térüljön vissza a mások elvesztegetett pénzéből. Tegnapi is kérvényt irt a fogházfelügyelőség láttaozása mellett Aradmegye alispánjához, melyben amiatt panaszkodik, hogy a Fekete-Gyarmat község kárára elkövetett sikkasztásai fedezésére csupán az ingóságai eladásából befolyt pénzt fordították, holott állásából történt elmozdításig járó és fel nem vett fél fizetését és más járulékait is betudni kellene az elsikkasztott összegbe. Arra kéri tehát „alázattal” az alispánt, hogy tegye meg a kedvéért ezt a kis szívességet, mert napok óta nem tud aludni miatta.

— **Tisztújítás a szomszédban.** Makó város tisztviselőinek mandátuma folyó hó 31-én lejárván, az elispán szeptember 14-ik napjának délelőtti 9 órájára hívta össze a tisztújító közgyűlést.

— **Gyógyszerészségédek mozgalma.** A magyarországi gyógyszerészségédek körében nagy és széleskörű mozgalom indult meg a gyógyszerészet államosítása érdekében. E tárgyban első nagygyűléstük szeptember 3-ikára hívják össze a magyar gyógyszerész egyesület budapesti Aggteleki-utca 8. sz. a. helyiségébe. A gyűlés 8 órakor kezdődik s a szervező bizottság ez uton is felkéri a segédkart, hogy azon minél nagyobb számban jelenjenek meg.

— **Egy jegyző lemondása.** Mint hírlík, **Ohrenka Mihály** tót-bánhegyesi jegyző, 36 évig viselt hivatalát leakarja tenni s már be is nyújtotta volna lemondását. Valószínű, hogy lemondása semmi nehézségekbe nem fog ütközni.

— **Örült nő.** A gáji kapitányi hivataltól egy uriasan öltözött nőt hoztak be tegnap a belvárosi kapitánysághoz. A jelentés szerint a nőt Gáj környékén egy árokban eszméletlen állapotban találták. Eleinte azt hitték, hogy bűntény forog fenn, midőn azonban a nőt kihalgatták, kivilágított, hogy elmeháborodott. A kapitány kérdéseire a legbadaarabb feleleteket adta, folyton üldözésről beszélt, melynek ő a tárgya. Hosszas vallatás után kitűnt, hogy az asszony **Keszlerbaum Aronné**, jómódu battonyai lakosnak neje, ki üldözési mániában szenved s örültségében hagyta el otthonát. Kassára igyekezett, hogy miért, maga sem tudta, utközben aztán elfáradt s összeesett. A kapitányság a nőt Aradon lakó rokonainak adta át.

— **Nem jelentkező állításkötelesek.** A honvédelmi miniszter a régebbi korosztályokból távollévők nagy számára való tekintettel felhívja a törvényhatóságokat, hogy az ideai fősorozástól, továbbá az 1860-tól 1875-ig terjedő idő alatt született s távol maradt állításkötelesek kimutatását október hó 15-ig hozzá terjeszték föl és pedig különös tekintettel arra: hány igazolt távollévő fordult elő, hányan tartózkodnak külföldön, továbbá mennyi az állítólag elhaltak s az ismeretlen tartózkodásuk száma?

— **Katonai lóvásár Aradon.** A csász. és kir. közös hadügyminiszterium hozzájárulással a hadsereg lószükségletének fedezése végett a vármegye területén Aradon f. évi szeptember hó 21-én fog a katonai lóvásár megtartatni, melyre a tenyészgazdák már felhívtak alkalmas lovaik elővezetése céljából. Az elővezetés helyét a városi hatóság a napokban fogja közzé tenni.

— **Élet és halál.** A főorvosi hivatal által egybeállított statisztikai kimutatás szerint az augusztus hó 16-tól 22-ig terjedő időszak alatt Aradon született 37. egyén és pedig 19 fi és 18 nő, arány 89.8 pro mille, elhalt ugyanez idő alatt 28 egyén: 8 fi és 16 nő, köztük 1 idegen, arány 28.5 pro mille.

— **Nagy lopás a vasúton.** A Püspök-Ladánytól Nagyváradig közlekedő vonaton tegnap nagy lopás történt. Egy erdélyi ügyvédnek zsebéből ugyanis 42 darab eszereb és 14 Napoleon-arany tűnt el. A lopással három utast gyanúsítanak, akik az ügyvéddel egy szakaszban utaztak, s akik közül kettő olaszul, egy pedig franciául beszélt. Egyikük utközben kiszállott s valószínűleg magával vitte a pénzt, mert a visszamaradt

két utasnál a legszorgosabb vizsgálat dacára sem sikerült megtalálni.

— **Eleven fálya.** **Kisjendői** tudósítónk írja, hogy Kigyóson tegnap megrendítő szerencsétlenség történt. **Dávid Lajos** kigyósi református lelkész felesége tüzet akart rakni, és hogy ez hamarabb sikerüljön neki, petroliumot öntött a fára. — A petrolium azonban leöntötte ruháját, amely az aldobott gyufától tüzet fogott. Csakhamar lángban állt a szerencsétlen asszony, aki megrémülve kifutott az udvarra, ahol azonban a heves szél csak még jobban szította a lángokat. Mielőtt a házbeliek a sajnálatra méltó asszony segítségére jöhettek volna, oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy rövid kilódás után meghalt. Az eset mély részvétet kelt a helységben.

— **Fát lopott.** **Lazareszk** **Vasziliev** kuvini lakos derekasan megdézsmálta a Kuvin község határához tartozó erdőt. Két teli kocsi fát vágott ki belőle azon czéllal, hogy azokat a városba vive eladja. **Vank Tódor** erdőőr azonban felismerte a fát, hogy az friss vágás és azon hiszemben, hogy azt **Lazareszk** a kincstári erdőből lopta, értesítette az erdő gondnokszágot, egyúttal **Józsa Mitru** kuvini rendőrrel együtt a fát lefoglalta és a tolvajt letartóztatta. **Lazareszk** kérdéseire bevallotta, hogy a fát lopta, de tagadta, hogy a kincstári erdőből, hanem a Kuvin község erdejében. **Vank Tódor** erdőőr e vallomás folytán átkutatta a községi erdőt s meg is találta azt a helyet, honnan a fák kivágattak. A tolvajt átadták az illetékes hatóságnak.

— **Azt gondolta, hogy: Kohn.** Egy ur egy helybeli tiszteletben szellemeskedési kísérleteket tett. Volt ott egy piczurka asszonyka élénk, kedves fejű és est bántogatta az elmémoszkodó ur csintalan megjegyzésekkel. No kapott ez az ur, akit **Kohn**nak hívnak.

Ez így történt. A osatározások tüzeben egyszer csak megszólal a szellemes **Kohn** ur:

— Nos, asszonyom, most is kitalálom mit gondolt e pillanatban.

— Ugyan? Hát mit?

— Valami csunyat.

— Eltalálta — kaczagott a piczurka asszony — azt gondoltam — hogy: **Kohn**.

— **Lázító pap.** **Miskolc**zról írják: A gömörmegyei Alsó-Szuhán **Szent István** napján a nép rendes foglalkozásához látott, a miért a rendőrség közbélepet és a munka abbahagyására figyelmeztette a lakosokat. A helység lelkésze a csendőrséget megtámadta és szidalmazta, hogy ne haszontalanokdjanak és ne háborgassák a népet, mert ők reformátusok, nekik nem ünnep az **István király** napja, még a miniszter sem parancsol abban, hogy azt ünnepeljék. A nép természetesen vérszemet kapott, hallván a pap beszédét, zúgni kezdett és majdnem támadást intézett volna a csendőroek ellen, kik azonban eléggé imponáltak a szuronyaikkal. A pap ellen a csendőrség feljelentést tett.

— **Szerencsétlenség a bodeni tavon.** **Bécs**ből jelentik, hogy dr. **Bondy Szerafin**, ismert és köztisztviselőben álló bécsi ügyvéd, ki pár nap előtt üzleti ügyben **Breganzbe**, **Vorarlberg**be utazott, ott a bodeni tavon tett kirándulása alkalmával szerencsétlenségnek lett áldozata. Dr. **Bondy** kevéssel elutazása előtt szállt hajóra, hogy a regényes fekvést tavat megnézzse, de egy hirtelen jött vihar a könnyű járművet tölborította és a bécsi ügyvéd a vízbe fullt, mielőtt segély érkezett volna. **Bécsben**, hol dr. **Bondy** széles körben ismert személyiség volt, szerencsétlen halála általános részvétet kelt.

— **Bivaly a fürdőhelyen.** **Izgalmas** jelenet játszódott a hétfői **Siófokon**. **Bivaly** hajtott két mézszároslegény a vágóhidra és már csaknem elérték a siófoki kerdőzök vesztőhelyét, amikor a halálnak szánt áldozat megfordult, kitepte magát vezetői kezeiből és futva rohant vissza a **Siófoczián** keresztül. Utjában többeket megsebesített, majd befordult **Erdő József** házába, ahol a konyhában foglalkozkodó asszonynak rohant s azt súlyosan megsebesítette és a segítségére siető házbeliek közül is többeket megsebesített. Végre nyolcszölvéssel ártalmatlanná tették a megvadult állatot.

— Moller Ernő ur hites szabadalmi ügyvivő és magánmérnök Budapestről f. hó 28-án Aradon a „Fehér Kereszt” szállodában d. e. 10 órától kezdve szabadalmi és találmányi ügyekben felvilágosítást nyújt.

— Üdvözlét a török hírlapíróktól. Konstantinápoly művelt körében a rokonszenv Magyarország és a magyar nemzet iránt az idők változtatásával sem halt ki. A török hírlapírók ugyanis aug. 22-én tartott teljesülésén elhatározta, hogy a millenniumát ünneplő testvéries magyar nemzet iránt érzett rokonszenvének kifejezést fog adni. Évégből külön megbízottat küld Budapestre pár nap múlva s vele egy díszes üdvözlő albumot az „Otthon” írók- és hírlapírók körének. A album török népdalokat, török énekeket (zene) és egyes, hazánkra vonatkozó közleményeket fog tartalmazni. Azonfelül szép illusztrációk is lesznek benne. A megbízott Soliman Leonbey lesz, Harun Rhasib fia. Az apa a szultán első ékszerésze. A Konstantinápolyban élő magyarok közt ez a hír igen kedves benyomást keltett és ilyent fog kelteni kétségkívül Magyarországon is, de főképen az írói világnál.

— Gyilkosság a fővárosban. Tegnap este 10 óra után az Eprekerti-utca 87. sz. alatt gyilkosság történt. Reickl János kocsis meggyilkolta az I. emeleten lakó Zeibert Mária mosónőt. Reickl János 6—7 év óta él vadházasságban Zeibert Máriaival, dacára annak, hogy van hites felesége, aki a fővárosban a Szondy-utczában lakik. A vadházasságból 3 gyermek született, akik közül csak a 2 éves János él. A mosónő ezelőtt négy héttel hurokolódott ebbe az Eprekerti-utcai lakásba, hol Zeigl Károly és neje női hónapok óta bérelt. Reikkel mindennap veszekedett. A brutális ember nagyon rosszul bánt ezzel a nővel. — A mosónő tegnap estefelé egy kis leánykát küldött el Reicklhez a Podmaniczky-utczába, hol az Grüll fuvarosnál dolgozott. Az asszony néhány hatást kéretett a leányka által szappanra, de Reickl elkergette a kis leányt. Este tíz óra után Reickl váratlanul betoppant a mosónő lakásába e szavakkal:

— Add ide a holmimat!

Az asszony eleget tett Reickl eme kívánásának. Mialatt azonban a ruhákat előszedte, a férfi zsebkését előrántva az asszonyt szíve táján megszurta. Az amugy is gyenge, vézna asszony hangos jajkiáltással összerogyott és meghalt. A gyilkos e szavakkal:

— Veled végeztem!

elrohant. A házbeliék üldözőbe vették és egészen a városig tartig hajszolták, de nem tudták elfogni. A helyszínen éjjel előtt Gál István dr. központi felügyeletés rendőrfogalmazó és Benke Ferencz vizsgálóbíró jelentek meg, a kik intézkedtek, hogy a gyilkost még az éjjel elfogják.

— Kinizsi Pál emléke a Mátyás-templomban. Kinizsi Pálnak, Mátyás király legendaszertő hadvezérének a budavári Mátyás-templomnál szobrot akarnak állítani. A templom a rendes talaj alatt fekszik, s miből az a monda keletkezett, hogy mikor Mátyás király korában a torony tetejébe a keresztörzsöt föltették, Kinizsi Pál akkorát ütött rá, hogy a templom azonnal öt lábnyi mélyre süllyedt a talajba. A három méternyi magas bronzszobrot a torony mellett lévő ugynevezett lépcsőtorony tetejébe állítják. Óraművel akarták egybekötöni úgy, hogy minden óratűtést sarkantyukkal bokázott volna ki a szobor. A terv azonban meghiúsult, a mi éppenséggel nem sajnálatos dolog, mert egy pengő sarkantyukkal bokázó szobor mindenestre komikus és naiv dolog lett volna.

— A végső bucsu. Megrendítő szerencsétlenség történt a napokban az újvidéki hajóállomásnál. Külön hajó szállította onnan a budapesti hadgyakorlatokra az Újvidékei állomásosí hatvanadik gyalogezred bakait és a város lakosai közül nagyon sokan jöttek el, hogy hozzátartozóiktól elbussuzzanak. Többek között a hatvenöt éves Tomasi György is, egy köztisztviselőben álló polgár, aki egyetlen fiát akart elbussuzni. Lassan indult el a hajó a kikötő állomástól és az öreg Tomasi

a part mentében követte, egyre integetett a korlátnál álló fiának. Tán a bucsu fájdalmában omló könyei vették el látását, mert egyszerre csak földre lépett, a Dunába esett és fia szemeláttára nyelték el a hullámok. Bár a hajót rögtön meg állították és onnan is, valamint a partról szigonynyal kúrtatták át a folyam medrét, az öreg ember holttestét egyelőre nem sikerült kifogni.

— Királykisasszony és vasutkirály. A párisi „Figaro” legutóbbi száma egy meglepő hírt bocsát közre. Nem kisebb dologról van szó, mint arról, hogy Viktória angol hercegnő, a walesi herceg leánya legközelebb jegyet vált Astorral, a duagazdag amerikai milliommossal, aki nemrég kiterjedt angol birtokai révén a Clireden hercegi osimet kapta. Ez a hihetetlennek látszó hír már korábban felmerült, de most a „Figaro” szerint megerősítést nyer. Astor, akit báró Hirsch halála óta igen szoros baráti kötelékek fűztek a walesi herceghez, oly nagy kedveltségnek örvend az angol udvarnál, hogy Maud hercegnőnek megengedte, hogy esküvője alkalmából Astortól gyémántokat fogadjon el ajándokul. Cliredeni birtokán az udvar legelőkelőbb urai és hölgyei jelennek meg vendégeiként. Bár a „Figaro” a londoni udvari körökből rendszeren igen jól van értesülve, ez a közleménye sok tekintetben magán hordja a gyűlölködés bélyegét és ezért nagyon óvatosan kell az angol hercegnő és az amerikai milliomos közt való eljegyzés hírére fogadni. Párisban mindazonáltal igen nagy feltűnést kelt a dolog és ott korántsem tartják lehetetlennek az ily mesallianciót.

— Árviz Szibériában. Északi Szibériában a Suifán folyó kiáradt és Nizolskoje, Razdolnoje és Poltavka falvakat elpusztította. Az áradat elszakította a vasuti töltést és elsodorta a távíróoszlopokat. Mindennemű közlekedés szünetel. A katonai épületek mind víz alatt vannak. A katonaság fáradhatatlan a lakosság mentésében. Egy tiszt az önfeláldozó munkálatok közben a vízbe fult. A vetések tönkre mentek. Az Amur és Ussuri folyók vizállása is mind fenyegetőbbé válik.

— Elbocsátott főhadsegéd. Belgrádban óriási feltűnést kelt mostanában, hogy Csirics ezredes főhadsegédét a király egyenes parancsára fölmentették állásától. Csirics, aki mint főhadsegéd igen bizalmas ember volt Milán királynak, azonnal eltávozott a Semendriában tartózkodó udvarból. Csirics utódjává Mihájloviics Milán alvezredes a mostani pétervári szerb követ van kizemelve.

— Oláh képrombolók. A brassói ezredes emlékszóbor ellen, a mely még csak félig készült el, a múlt vasárnap másodszor követtek el merényletet. A múltkor osny óta éjjel-nappal vigyázott a szoborra az erdélyi bank közraktáranak egy magyar munkása s vasárnap délután négy és öt óra közt észrevette, hogy két fiatal ember gyanusan ügyeleg a szobor körül. Hogy idő előtt el ne riaszsa őket, a hátuk mögé került, s épp akkor ért hozzájuk, a mikor egy kövel ütögetni kezdtek a szobor alapjának párkányait. A derék ember megragadta a két merénylőt s becsukta őket a közraktári iroda egyik szobájába, azután rendőrt íratott, a ki bement velük a kapitánysághoz. Mindkettő oláh boltolegény, s az egyik azzal tetézte gonoszságát, hogy meg akarta vesztegetni a becstelen munkást, a ki társával együtt elfogta.

— A grófnő regénye. Múlt vasárnap Bécs 9 kerületének egyik házában egy szegényesen, de tisztán öltözött asszony hirtelen görcsöket kapott és összeesett. Az asszony egy 46 éves C. Livia Olympia Lama grófnő volt, ki ugyanabban a házban M. asztalosmesternél lakik, csak egy szobája és konyhája van, a grófnő a szobában hatodmagával lakik. Köztük van 21-éves természetes fia, Agostia, aki építkezésnél alkalmazott napszámos, továbbá asztalos, nejevel és három gyermekével. A szobában öt ágy van. A grófnő és fia csak ágyat bérelnek. Az asszony családnál igen kedvelik

őket s családtagokul tekintik. Agostot, ki grófi anyja iránt szeretettel és tisztelettel viseltetik, rendkívül szorgalmas, derék és takarékos embernek mondják, aki fáradságos keresményét mind háza viszi anyjának. A grófnő és fia a fiu napszámából, egy havi 6 frtnyi alalmiszánából és a grófnő egyik fivérének némi segélyéből éldegélnek. Korábbi években, még mikor anyja élt, jobb viszonyok közt volt. Csak miután mostoha anyja került a házba, s miután a grófnő anyja tönkre jutott, fordult mindig rosszabbra az akkor még nagyon szép grófnő sorsa. Atyja halála után mostohájától távozni kellett s kezeleményével megkeresnie mindennapi kenyerét. Mint fiatal, 18 éves lány megismerkedett egy kis hivatalnokkal, a ki nőül akarta venni, de a kedvezőtlen viszonyok ebben megátolták s a hivatalnok időközben meghalt. Az ő fia az említett napszámos. Hogy mennyire üldözte a grófnőt a sors, abból is kiténik, hogy minden fáradozása dacára sem bírta fiát jobban kiképeztetni. Rokonai tudni sem akartak róla s az utóbbi években csupán fivére segélyezte, amennyire az ő szerény anyagi viszonyai engedték. Így történt, hogy mind nagyobb nyomorba jutott, s idők folytában minden ajtót zárva talált, ahol segélyért kopogtatott. A mint legutóbbi megbetegedése alkalmával az orvos nála megjelent, megdöbbenve látta a grófnő nyomorát, s intézkedett, hogy a grófnőt a kórházba szállítsák. Ott fekszik most a büszke Coloredo név egyik viselője az egyik klinikán.

— Az olasz trónörökös menyasszonya. Helén montenegrói hercegnőről, amióta az olasz trónörökös eljegyzte, Európa újságjai sokat írtak már. Egyik német újságban most a cettinjei udvarról és a hercegnőről tudósítás jelent meg, amely olyan embernek a tollából való, aki a fejedelmi család rokonságától kapott ajánlással, egy napot tölthetett Miklós montenegrói fejedelem udvarában. A hiteles tudósítás így szól: Cettinjében való két napi időzésem után meghívtam kaptam reggelire a konakba. Az egész fejedelmi család együtt volt, csak a legfiatalabb herceg, Péter hiányzott mert beteg. Már az első pillanatban azt a benyomást nyertem, hogy egy jó polgári család körébe jutottam. Némi ceremóniától eltekintve, aminek hatása azonban csakhamar elcsúszott, rögtön feszelen, kellemes és mindenekelőtt előkelő hangulat támadt a beszélgetésben. Helyemet Helén hercegnővel szemben jelölték ki, aki mellett Anna, Xenia és Vera hercegnők ültek. Helén hercegnő olyan nő, akit egyszeri látásra sem felejtünk el. A közepeknél valaminél nagyobb, pompás termetű kivül mely fekete szemével és dus hajával tűnik ki, amely hatásos ellentétben van halovány, de azért egészséges teintjével. A reggeli elején láthatólag elfogódott volt, valaki meg is jegyezte, hogy már negyedik hete a legnagyobb önfeláldozással virraszt testvére betegágya mellett. Hasonlatossága anyjához, Milén a fejedelemsasszonyhoz, meglepő és egyre feltűnőbb, minél többször láthatjuk őket együtt. A reggeli után a konak földszinti termeiben hosszab cserle volt. A hercegnő utóbb legyőzte elfogódottságát és élénken részt vett a beszélgetésben, amely szerbül, majd németül, francziául és angolul folyt. Csaknem bizonyos, hogy a hercegnő olaszul is tud. A beszélgetés legalább fél óráig tartott s ez idő alatt arra a meggyőződésre jutottam, hogy a hercegnő nagy műveltségű és nemeslelkű s emellett nagymértékben szerény, mint a montenegrói fejedelem gyermekei egyáltalában. A hercegnő neveléséhez az alapot Neukom kisasszony, egy német-svájci nevelőnő adta, aki már esztendő óta él a montenegrói udvarban, azonkívül Riguet francia-svájci tanár. A hercegnő a meghalt csár kívánására tizenhárom esztendő korában a pétervári nőalapítványhoz került, ahol öt esztendőt töltött. Kitűnően játszik szongorán, hegedűn és kiválóan fest. Mondanom sem kell, hogy pompásan ért a lovagláshoz és a vadászathoz, mint a montenegróiak általában. Népszerűsége roppant nagy a népben. Az alattvalók kérése és panasza csaknem kivétel nélkül az ő közvetítésével jut a fejedelemben. Igazságszeretetével a bátor hegyi nép körében olyan nimbuszt szerzett magának, hogy a montenegrói a legnagyobb bizalommal teszi le kezébe ügyét, mert tudja, hogy védelmet és pártolást várhat tőle, ha ügye igazságos.

— **Rövid hírek.** Kelozsvárott Kiss Katalin cselédeány ruhája főzés közben meggyuladt s a szerencsétlen leány olyan súlyos égési sebet szenvedett, hogy életbenmaradásához alig van remény. — Dunaszekcsőn Póss Pál lakatos inas, miközben egyik barátjával a Dunán osónakázott, a vízbe esett és eltűnt a habok közt. — Széplakon Váli Németh Mihály két éves kis leányát egy teherkocsi a kocsis vigyázatlansága következtében agyongázolta. — Nagyfaluhan Tóth Mariaka kis iskolás leány játsszadosás közben az udvarukon levő kutba esett s belefullt. — Bécsből telegrafálják, hogy szerdán délután nagy vihar volt. Egy letört nagy fa egy öreg asszonyt agyonütött. A lehulló cserepek és kövek több járókelőt megsebesítettek. — Laibachból sügönyzik: A triesti országon tegnap este két kerékpáros oly erősen ütődött össze, hogy az egyik, névleg Rogowszák építész halva esett össze, míg a másik súlyosan megsérült. — Ontorogan város (Michigan állam) tegnap csaknem teljesen leégett. 500 ház közül alig maradt egy is épségben. A Diamond Math Company gyára nagy fetelepével együtt elpusztult. A távirtdforgalom szünetel. A kárt két millió dollárra becsülik.

—x— **Erdekes találmány a műfogászat terén.** A műfogásra szorult emberiséget kellemes újdonsággal lepi meg Koós Mór műfogász, ki az eddig elterjedt kautsuk és celluloid lemezeket, melyek kellemetlen szaguk miatt tűrhetetlenné válnak, mellősi és ezek helyett villamos uton előállított arany vagy ezüst lemezeket használ, melyek nem is drágábbak, mint a kautsuk lemezek. Ausztria és Magyarországon egyedüli készítőjük Koós M. os. és kir. szab. műfogász, Budapest, VII. Kezpelesi-ut 84. sz. a.

—x— **Az idel termés minden valószínűség szerint a kivitelre is nagyobb mennyiségeket juttat s így előrelátható, hogy a gabona forgalom ismét nagyobb lendületet veend.** Minden gazda, aki termése fölöslegét a világpiacon szándékosan vinni, s maga érdekében cselekszik, ha olyan cségre bizza forgalomba hozandó fölöslegeit, amely hivatalosnak tökéletesen megbír felelni. Reich János és társaság (Budapest, Károly-körút 3.) azelőtt Reich és László, kiterjedt összeköttetésinél fogva abban a helyzetben van, hogy megbízói részére a legelőnyösebb eladásokat eszközölheti úgy Budapestre küldendő, mint a vidéken állomásokon eladandó gabonában, még pedig oskely jutalék mellett. A gazdák jól tesszik, ha terményeikből még abban az esetben is kúdiének mintákat a oszégnek, ha még egyelőre nem szándékuk eladni, mivel a oszég őket az elérhető árról mindenkor készséggel és díjmentesen informálja.

GYÁSZROVAT.

† **Üzv. Heim Istváné.** Részvéttel vettük az alábbi gyászjelentést: Alólirottak mély fájdalommal és megtört kebellet tudatják úgy saját, valamint számos rokon, jó barát és osmerőseik nevében is, hogy a forrón szeretett anya, nagyanya és vejei **Üzv. Heim István** né szül. Patala Agnes f. évi augusztus hó 25-én d. e. 11 órakor életének 64-ik évében s boldog házassága 40-ik évében hosszas szenvedés után történt jobblétre szenderültét. A megboldogult drága halott földi maradványai augusztus hó 27-én d. u. 4 órakor fognak a felső temető halottas házából a római kath. egyház szertertása szerint örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise folyó hó 28-án d. e. 10 órakor a Minorita rend szentegyházában tartatik meg. Aldás legyen drága porai telett! Purman Józsefné szül. Heim Jozefa, Heim Bertalan, Deimel Lajosné szül. Heim Etelka gyermekei. Purman József, Deimel Lajos vök. Purman Pirozka, Purman Béla, Purman Jolán unokák.

TANÜGY.

— **Iskolai értesítés.** Arad szab. kir. város kereskedő tanoncz iskolájának osztályaiban a most kezdődő 1896/7-ik iskolai évre a kereskedő tanonczok szabályszerű felvétele folyó évi szeptember hó 1., 2. és 3-án azaz kedden, szerdán és csütörtökön délután 2—4 óráig fog a polgári finiskola irodái helyiségében megjeitenni s ugyanakkor fognak a javító vizsgálatok is megtartatni. Az évi

tandij ezen iskola minden osztályában 6 frt és az értesítődij 30 kr., mely összeg a beiratás alkalmával egyszerre fizetendő le. Felkérletnek ennélfogva a t. kereskedő főnök urak, miszerint tanonczukat a fent jelzett időben az iskolába annak is inkább beirassák, mivel folyó évi szeptember hó 4-én a rendez iskolai előadások kezdetüket veszik. Aradon, 1896. évi augusztus 27. A kereskedő tanoncz iskola bizottság elnöksége.

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ **Megfojtotta az apját.** Jó ember volt az öreg Tetula Junon, csak az a nagy hibája volt, hogy nagyon szerette az Avram fiát. Mikor már érezte, hogy ugyis kevés napja van hátra még, ráiratta házáat, földjét a fiára s csak annyit kívánt, hogy holta napjáig gondozza őt. A fiu megígért mindent, de nem tartott be semmit. Eheztette, ütötte verte az öreget. Az asszony, Avram felesége párja volt az urának. Gyűlölte az apósát, egyetlen vágya volt, bár csak elpusztulna. Mikor pedig az öreg csak nem akart a másvilágra menni, szörnyű gondolat villant át agyán, melyet asszonyi fufangjával keresztül is vitt. Addig unszolta, biztatta az urát, míg az ráadta a fejét arra, hogy tegyék el az öreget láb alól. 1896. év augusztus 18-ának éjjelén tervöket keresztül is vitték. A tehetetlen öreg embert megfojtották. Vádolt férj és feleség tagadják a gyilkosságot, de az egész falu népe s főleg két falubeli asszony vallomása erősen ellenük bizonyít. A beidézett tanuk egytől-egyig állítják, hogy úgy a fiu, mint az asszony nagyon rosszul bánt az öreggel s hogy gyűlölték teljes lelkükből azóta, hogy az öreg vagyonát rájuk hagyta. Két asszony pedig a gyilkosság megtörténtét állítja, azt mondván, hogy ők éjjel 12 órakor egy lakodalomból hazajövet, Tetula Avram házában világot láttak. Ez feltűnt nekik s hallgatózni kezdtek. Erre sutogó szavakat, járás-kelest majd egész tisztán s szavakat hallották: „Ne öl meg engem, úgy is meghalok nemsokára.” — Másnap reggel az öreg Tetulát a tornáczon megfojtva találták. Vádoltak ellen vall az a körülmény is, hogy az öreg randesen a kertben egy fa alatt aludt, meggyilkolva pedig a tornáczon találták. Valakinek oda kellett vinni. A vádlottak ugyan azt állítják, hogy az öreg az nap este a tornáczon aludt a hűvös idő miatt, de ezen állításukat megosáfolta az a tény, hogy a szalmazsákot reggel is a szokott helyén, a fa alatt találták. Mindezek dacára vádlottak megmaradnak tagadásuk mellett. — A tegnapi végtárgyaláson a sok tanu kihallgatása az itélet hozatalt ma délelőtt 10 órára elnapolta; a vád és vádbeszédeket is ma tartják. — Ez az ügy különben egyszer már megjárta az összes fórumokat: a törvényszék vádlottakat pozitív bizonyítékok hiányában felmentette, a kir. tábla az elsőfoku itéletet helybenhagyta, míg a kuria pótvizsgálatot rendelt el azon indokolással, hogy a tanuk vallomásaiban sok ellentmondás foglaltatik. A vádhatóságot **Mészáros Antal** kir. alügyész, a védelmet dr. **Holländer Miksa** ügyvéd képviselte.

§ **Agyonverték.** Aprilis hatodikán, husvét hétfőjén, Kovaszinos apraja-nagyja **Nikola** né korosmájában gyült össze, hol vig muzsika szó mellett, tánczolva töltötte el az egész délutánt. A mulatságnak sötét este vetett véget, midőn is a mulatozók szétoszolva, haza felé indultak, ki osendesen, ki énekszóval, a szerint a mint kiki kevesebbet vagy többet vett be a „jó”-ból. Az utóbbiak közé tartozott **Manyarán Traján**, a község egyik legszebb legénye, kiből csak úgy tört ki a jókedv, a mint hazafele bandukolva, kedvenoz nótáit énekelte. Ki gondolta volna ekkor, hogy a szegény **Manyarán utolsó nótáit**

énekli? Reggelre vérbe fagyva találták az utca porában. A holtest mellett két szőlőkaró volt, továbbá egy biczka, melyet a meggyilkolt valószínűleg önvédelmére húzott elő. Az orvosi szakvélemény szerint a meggyilkoltat előzőr homlokukon ütették, mely ütéstől megtántorodva, a földre bukhatott, s csak ezután mérték reá a halálos ütéseket. A helyszínen megjelent községi előljároság a gyilkosságon kívül konstataálta, hogy a meggyilkoltat órájától és lánczától megrabolták. — A gyanu **Tudurán Mihály**, **Tudurán Gligor** és **Furgye Maxim** kovaszinczi suhanczokra irányult, kik már az előtt is ellenséges viszonyban állottak a meggyilkolttal és kik nem tudták igazolni, hogy a gyilkosság éjjelén hol voltak, habár őket **Manyarán** után menni látták. A tegnapi végtárgyaláson a vádhatóság több tanu beidézését kérvén, a törvényszék az itélet hozatalt elhalasztotta.

§ **Lövöldöző sikkasztó.** Szerelmotes életet élt **Kalmár István** bettonyai lakos a szive szerelmével. Pap ugyan nem eskette össze őket, de ennél is jobban oszrefüzte őket az a körülmény, hogy a szemre való fiatal menyecske nék nem kevés pénzecskeje is volt. Megkérte egy alkalommal a menyecske **Kalmár** uramat, hogy vegye ezt a kétezer frtot s vegyen rajta valami jól gyümölcsöző ingatlanságot s mivel a szerelem már ugy is oszrefüzte az életüket, irassa mind a kettőjük nevére. **Kalmár** ki is szemelt egy szép darab földet, be is jött a városba s egyik ügyvédnél megosinálta a szerződést. Osakhogy itt élt vissza rutul a menyecske bizalmával: csak a saját nevére iratta. Mikor ezt az asszony meghallotta, ott hagyta a hűtlen embert s egy más legény karjába vetette magát. Bántotta ez nagyon **Kalmárt** s egy este fel is kereste vetélytársa házáat. Bekopogtatott s mikor a gazda őt megpillantva, egy karóval kijött s feléje suhintott, elsütötte a pisztolyát. Két súlyos vád terheli így **Kalmár István** vállát: szándékos emberölés kísérlete és osalás. A tegnapi végtárgyaláson kihallgatott tanuk vallomásai folytán beigazolást nyert tények alapján a törvényszék vádlottat sikkasztás vétségében találta bünösnek és egy évi börtönre ítélte, az éjjel tett lövöldözés miatt pedig kihágási büntetésképp 50 frtban marasztalta el. Vádolt és ügyész és védő fölebbezték.

TÁVIRATOK.

Tokio győzelme.

Budapest, augusztus 27. (Saj. tud. táv.) A baden-badeni 80000 márka értékű arany serleg díjat Tokio tiz lóhosszal megnyerte.

A dunapataji választás.

Dunapataj, augusztus 27. (Saj. tud. táv.) A mára kitűzött képviselőválasztás megkezdődött. A felvonulás a legnagyobb rendben történt meg. **Földváry Mihály** szabadelvű és **Förster Aurél** Ugronista jelöltek formaszertint ajánlották. A szavazás megkezdődött. **Földváry Mihály** főszozgabiró **győzelme biztosnak látszik.**

Dunapataj, augusztus 27. (Saj. tud. táv.) Délelőtt 11 óra: Idáig **Földváry Mihály** főszozgabiró, a szabadelvűpárt jelöltje van többségben. Az Ugronisták iszonyu erőfeszítést visznek véghez. Eddig komolyabb rendzavarás nem történt.

Dunapataj, aug. 27. (Saj. tud. táv.) Délután 4 óra: **Földváry Mihály** nagy szavazattöbbséggel bir **Förster Auréllal** szemben. Az Ugronisták minden erejükből dolgoznak, hogy jelöltjüket keresztül vigyék, ami azomban tekintve a nagy szavazatkülönbséget, mely már most is mutatkozik, eredményre nem vezethet. Eddig **Földváryra** szavazott 1154. **Försterre** 741. A választók még mindig nagy

tömegben járulnak az urnához s így előre láthatólag a szavazást csak az éjjeli órákban zárják le. Földváry megválasztása kétséget sem szenved, maguk az Ugronisták is már mondják ezt, azért vetik latba minden hatalmukat, hogy legalább a szavazatkülönbség csekélységével mentse meg jelöltjük renoméját.

Dunapataj, augusztus 26. (Saj. tud. táv.)
Este 8 és fél órakor Földváryra leszavaztak 1552-en, Försterre 860-an, zárórát 9 órára tüzték ki.

A csári pár Bécsben.

Bécs, aug. 27. (Saját tud. távirata.)
A esászárváros rég látott díszben pompázik. Teljesen készen az orosz csári fogadtatására. Minden szálló tömve van a sok idegennel. Az udvar is teljes számmal Bécsbe érkezett. A pályaházból a Hofburgig a katonák most vonulnak föl sorfal alkotására. A sorfalakban ott van Ottó és Jenő főherceg is. Az utcák tömve vannak publikummal.

Bécs, augusztus 27. (Saját tud. táv.)
Fél négy órakor robogott be a vonat a pályaudvarba, mely a csári párt hozta. O Felső és a felséges királyasszony a vonat elé mentek a vendégek fogadására. A katonai zene az orosz néphymnuszt játszotta, melynek hangjainál lépett ki a kocsiból a csári pár.

A csárnet Erzsébet királyné megölelte, megcsókolta s aztán jó kedvvel, kedélyesen társalogtak. A csár elé ő felsége sietett s szintén megölelte, megcsókolta.

Innen a teljes díszben kivonult díszszázad előtt haladtak el, mely a magas személyeket tisztelegve fogadta. Azután bemutatták a vendégeknek az udvart, melynek tagjaival a csár hosszabb ideig társalgott. Majd a vendégek kíséretét mutatták be ő felségének, kinek mindegyikhez volt egy nyájas szava.

Az orosz hymnusz hangjai mellett, a rengeteg nép szakadatlan üdvözlése között hajtottak be a Burgba. O Felső és a csárral, a királyné a csár nejevel ült egy kocsiba.

A Burgban bemutatták a csári párnak a minisztereket, először az osztrák kormány férfiakat s aztán a magyar miniszterelnököt miniszter társaival. A csár barátságosan beszélgetett velük francia nyelven, neje pedig egy szívélyes fejbólintással és mosolyogva fogadta a miniszterek hódolatát.

A csári pár még a délután folyamán az orosz nagykövethoz hajtatott, hol hosszabb ideig tartózkodott. Innen az udvar tagjait látogatták meg, majd a csár kihallgatáson fogadta Bánffy Dezső br. miniszterelnököt, Fejérváryt, Goluhowskyt, Badenit, Welsersheimbot.

A csári pár megérkezése lelkesült hangulatba hozta az egész császárvárost. A nép tömegekben hullámszik az utcákon s egyre éljenzi a magas vendégeket. Ahová csak az udvari hintók robogtak, mindenütt a legkellemesebb ovációk tárgyai voltak. A város pompája, díszes mintha felelevenednék e hangos ünneplés által. De lehet is ez másképp, mikor oly magas és derék vendége van a monarchia legjobb atyjának: a császár és királynak.

Lázadás Konstantinápolyban.

Konstantinápoly, aug. 27. (Saját tud. táv.)
Tegnap az örmények megtámadták az Ottomán bankot. Formális lázadás! Szerveve, fe-

nyezetődve haladtak végig az utcákon s bombák dobta a rendet helyreállítani akaró osztrák közvédelem, melyek hat osztrák megölték. Főleg azonban az utcákba dobott bombák sebesítettek meg számos embert. Erre kivonult a török katonaság, mely eleinte szétoszlásra hívta fel a vad tömeget, mikor ez sikertelen volt, megtámadta a felkelőket. Valóságos harc fejlődött ki a két fél között, végre is a katonaság erélyessége elfojtatta a lázadást. Több örményt, kik a lázadást előidézték, sikerült elfogni s azokat rögtön kihallgatták. A lázadás támasztásainak okául egyhangulag azt vallották, hogy ezzel akarták az európai hatalmak beavatkozását provokálni.

Zanzibár új szultánja.

Zanzibár, augusztus 27. (Saját tud. táv.)
Általános az a nézet, hogy a mostani időpont alkalmas arra, hogy az angol lobogót kitzűszék, az arabok uralmának végét vessenek és a rabeszlóság megszüntetését kimondják.

London, aug. 27. (Saját tud. távirata.)
A Reuter-ügynökség szerint jól értesült forrás szerint a zanzibári szultánt meggyilkolták, vagy pedig megmérgezték. Az angol kormány konzulának megtiltotta, hogy Said Kalidot elismerje.

London, augusztus 27. Saj. tud. távirata.)
A Reuter-ügynökség szerint nem valószínű, hogy Said Kalidnak a zanzibári trónra való igényét elismerjék. — A trónt valószínűleg a trónhoz közel álló Said al Hamid fogja megkapni.

A macedon felkelők vezére.

Athén, agusz. 27. (Saj. tud. távirata.)
Mindez ideig nem erősítették meg azt a hírt, hogy Bronfast, a macedoniai felkelők vezérét megölték volna. Azt jelentik több helyről, hogy Bronfast súlyos sebet kapott ugyan, de meg nem halt.

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS

Budapesti árú és ártéktözsde.

— Gyenes Lajos közlése. —

Budapest, augusztus 27.

Gabonaüzlet: Buzát ma gyengén kínáltak, a vételkedv szintén gyenge volt s az irányzat változatlan lett. Elkelt 20000 métermázs buza változatlan napi áron.

Hataridőzlet: Amerikából 1/2 ots alacsonyabb árfolyamokat jelentettek, nálunk változatlan volt az üzlet, s közepes forgalom mellett, semmi nagyobb változást sem mutatott.

Zárul 12 órakor:

Ószi buza	6.78—6.74
Tavaszi buza	7.08—7.09
Buza május—júniusra	—
Tavaszi tengeri	8.81—8.82
Ossi tengeri	—
Tavaszi zab	—
Ossi zab	5.30—5.31
Tavaszi rozs	—
Ossi rozs	5.75—5.76
Tavaszi repese	10.70—10.80

Ertéktözsde: Kalföldi lanyhább zárlatokra nálunk is lanyhábban folyt le a mai üzlet, gyenge forgalommal.

Zárul 12 órakor:

Osztrák hitelrészvény	365.30
Magyar hitelrészvény	394.50
Osztrák államvasút	81.50
Lombard	—
Jelzálog hitelbank	—
Rima-Murányi	—
Villamosvasút	—

Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok.

— Augusztus 26. —

Hízott sertésárak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehés (sulyban) — krig. Fialat nehés (páronként 320 kilogramm feletti sulyban) 52—54 krig. Fialat közép (páronként 251—320 kilogramm sulyban) 54—55 krig. Fialat könnyű (páronként 250 kilogramm terjedő sulyban) — krig. (páronként 200 kilogramm feletti sulyban) — krig. Öreg közép (páronként 300—400 kilogramm

sulyban) — krig. Közép (páronként 220—250 kilogramm sulyban) — krig. Könnyű (páronként 220 kilogramm terjedő sulyban) — krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 220 kilogramm terjedő sulyban) — krig. Sertés-létázam: 1896. évi augusztus hó 24-én volt készlet 3481 darab, 1896. évi augusztus hó 25-én felhajtott — darab, 1896. évi augusztus hó 25-én elszállított — 58 darab. 1896. évi augusztus hó 28-án maradt készletben 3873 darab. — A hízott sertés üzletirányzata: Változatlan.

S z e z z é z i e t.

— Augusztus 27. —

Mai jegyzéseink: Készára nagyban nyers szesz 51 forint — krajczár, kosinybor 51 forint 50 krajczár hordó nélkül, per 100 liter 1/2 beleértve 25 frt fogyasztási adót. Szárított moslák 5 frt 20 kr. métermázsánként.

Budapesti gabnatözsde.

— Az „Aradi Közlöny” távirati tudósítása. —

Budapest, augusztus 27. d. u. 5 óra.

Buza bánási új	6.85—7.20
Buza tiszavidéki	6.80—7.15
Buza pestvidéki	6.80—7.15
Buza fejezmegyei	6.85—7.25
Buza bácskai	6.85—7.25
Rozs új, elsőrendű	6.—6.10
Rozs új, másodrendű	5.90—6.—
Arpa takarmány	3.90—4.25
Arpa égetni való	5.—5.75
Arpa sörfőzdei	6.25—7.50
Zab	5.85—5.90
Tengeri bánási	3.80—3.90
Tengeri másnemű	3.70—3.75
Káposzta-repeze bánási	9.90—10.50
Köles	—
Buza márczius—április	7.07—7.09
Buza szeptember—október	6.75—6.75
Buza május—június	—
Rozs szeptember—október	6.08—6.08
Tengeri május—június	3.82—3.84
Tengeri július—augusztus	3.85—3.70
Tengeri októberre	—
Zab márczius—április	5.58—5.65
Zab szeptember—október	5.28—5.30
Káposzta-repeze augusztus—szeptember	10.80—10.90

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Több választó (Jószáshely) Nyugtáznak e helyen, hrqy megkaptuk a levelezőlapot. A mi a kérdéses cikket illeti, az nem a mi véleményünket mondotta el, hanem egyik fővárosi lapét, noha annak tartalmát a magunkévá tesszük mi is. Hogy mint fognak alakulni a körülmények, arról annak idején még írni fogunk s ha a cikkben említettek kivül fellép az is, kit önk jeleznek, helyes, ám kísértés meg, hogy boldogul-e a világsi kudarcos után a jószáshelyi kérdésben.

R. T. (Arad) A legiobb akarattal sem biztat-hatjuk. Ne is experimentáljon tovább; úgy lát-szik, öntől nem fogunk közölhetőt kapni.

X. X. (Simánd) Jól tudja. Az önk plébánosa ugyanas a Szekrényi Lajos, a híres glogovási pap, a ki Dániel Ernő miniszter ellen néppárti prog-rammal fellépett s a ki deputációt akart vezetni egyesén a királyhoz akkor, mikor az egyháspoli-tikai reformokat elfogadták. A többit alkalmlilag felhasználjuk.

LÉGTÜNETHI ÉSZLELETEK.

Hó és nap	L é g n y o m á s milliméterekben		H ő m é r s é k l e t C°	
	legma-gasb	legalan-tabb	legma-gasb	legalan-tabb
Aug. 15	764.5	761.4	26.8	14.9
" 16	60.5	58.5	39.2	16.2
" 17	61.7	60.3	22.8	14.7
" 18	61.7	60.1	21.9	13.0
" 19	63.7	62.2	23.2	10.8
" 20	64.6	62.5	26.0	12.5
" 21	62.6	60.8	30.0	16.0

Hó és nap	S z é l		F e n n ö z e t általában	C s a p m m	É s z r e v é t e l
	iránya	erős.			
Aug. 15	N.	3	derült	—	—
" 16	EN.	6	derült	—	—
" 17	EN.	5	félborult	4.6	reggel esett
" 18	EN.	4	félderült	—	—
" 19	N.	4	derült	—	—
" 20	DK.	5	derült	—	—
" 21	DK.	5	derült	—	—

POSGAY LAJOS dr.

IDEGENEK NEVSORA.

— Augusztus 27. —

Fehér kereszt szálloda: Berger Emil utazó, Budapest. Pelez Imre kereskedő, Budapest. Moskovics Vilmos kereskedő, Nagyvárad. Bollai R. magánzó, Budapest. Halmai Lajos gyáros, Budapest. Beamter Emil magánzó, Temesvár. Dr. Kohn Félix orvos, Bécs. Schlesinger György utazó, Bécs. Weiss Lajos utazó, Bécs. Bernauer Sándor utazó, Bécs. Keller Rudolt kereskedő, Bécs.

Felelős szerkesztő: **Vass Géza.**

Instructió árverés.

A csanád-megyei Kunágótán 2700 hold élő és holt felszerelésének felerésze szeptember 2-án és 3-án haláleset folytán elárvereztetik. Szeptember 2-án délelőtt 9 órától 12-ig a holt felszereléseknek egy része, ugyanaz nap délután 1 órától estig az élő instructió, u. m. jármos ökrök, tehenek, növendék marhák és lovak, továbbá a holt felszerelés nagyobb értékű darabjai fognak eladatni. Az árverés szeptember 3-án folytatatik. A puszta vasuti állomása Megyes-egyháza, 25 percnyire van. Vasuton érkezők érkezésük idejét kéretnek alólírottal előzőleg közölni. Vendéglős helyben. Ezekon kívül Szabolcsmegyében egy 4600 holdas bérlet is átadandó volna.

Kunágota, 1896. augusztus hó.

Enessey Pál

229 a kk. örökösök gyámja.

Khudy József

gyógyszertára a „Szűz Máriához“
Arad, Fő-ut.

Juno Pasta. Legjobb arctisztító-pasta, teljesen higanymentes. Egy porcelán szelencze 95 kr.

Juno Poudet. Fémmentes hölgypor fehér, rózsás és crém színben. Egy pléh doboz 70 kr.

Juno szappan. Mint egyszerű mosdó szappan is igen ajánlatos, a Juno pasztával használva nélkülözhetetlen. Egy darab ára 35 kr.

Mária Thea. Mint házi gyógyszer kitűnő sikerrel alkalmaztatik minden meghűlésből eredő bajoknál. Egy csomag ára 34 kr.

Ugyanezen gyógyszertárban orvosilag javalt mindennemű gyógyszer különlegesség beszerezhető.

Kapható Vojtek és Welsz uraknál is
Andrássy-tér 547

Árverési hirdetményi kivonat.

A pécskai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajthatónak Taugner Mihály n.-perégi lakos végrehajtást szenvedett elleni 55 frt 12 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécskai kir. bíróság területén lévő n.-perég község határában fekvő, az n.-perégi 52 sz. tjkönyvben A. I. 1-5 sor alatt foglalt ingatlanra az árverést 1717 frtban megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi szeptember hó 11-ik napján délelőtti 10 órakor alulírott bíróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécskán, 1896. évi márczius hó 18-ik napján.

A Pécskai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Novák,
kir. járásbíró.

1233

2296/896.

Árverési hirdetményi kivonat.

A pécskai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajthatónak Cs. Szabó János K. ny. Peregilakos végrehajtást szenvedő elleni 67 frt 06 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécskai kir. járásbíróság területén lévő kis új peregen fekvő, a kis új perégi 186 sz. tjkönyvben A. I. 1. sor sz. a. foglalt ingatlanra az árverést 789 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1896. évi szeptember hó 29-ik napján dé. 10 órakor a pécskai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécskán 1896. évi június hó 22-ik napján.

A pécskai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Novák
kir. járásbíró.

Magy. kir. államvasutak.

35977/96. sz.

Pályázati hirdetmény.

Az alulírott igazgatóság a magy. kir. államvasutak részére a jövő 1897. évben illetőleg 1899. év végéig a következő csoportokban sorozott anyagokból felmerülő tényleges szükségletnek szállítását biztosítani kívánván, ezennel nyilvános pályázatot hirdet m. p:

I. Kő és földnemű anyagokra, nevezetesen Chamotte anyagfűstvezető csövek és tü. álló téglák.

II. Lámpa és lámpás alkatrészekre fémből.

III. Fémnemű anyagokra, u. m. fehér réz és horgany bádóg, ólomcső, tiszta horgany, sárgaréz és vörösréz-huzal, hengerezett ólom, Phosphor és mangán-réz, vörösréz szegecsek, sárgaréz, szövet stb.

IV. Restarting lövetyűkre. Toudloff és Friedman-féle.

V. Kidolgozott kisebb kocsialkatrészekre fémből.

VI. Aczel- és vasneműanyagokra, u. m. különleges igen kemény aczel, aczelbádóg, tál, fehér bádóg, bordázott és horganzott vasbádóg, kidolgozatban kovácsolt és vágott csavarhász, vontvas- és gőzfűtési cső, vashuzza fonat fűrészlapok, kötő és vashuzal, horganzott huza-köté, lapos és sodrott szemű lánccs, horganzott sodrott kerítési aczel pánt, vashuzat peczek, szegek szegecsek és vashuzal-szövet.

VII. Alkatrészek öntött vasból, cső vízvezetékhez, gőzhenger, stb.

VIII. Alkatrészek a katona és sebesült szállítási kocsik berendezéséhez.

IX. „Westinghouse“ fékalkatrészek.

X. „Westinghouse“ féle féktömítő bőrök, A kiírás tárgyát képező egyes cikkkeket előtűntető jegyzékek, melyek egyszersmind ajánlati mintakul szolgálnak, valamint a szállításokra vonatkozó részletes módozatok valamenyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál és a magy. kir. államvasutak üzemeltetéséig megtekinthetők és a magy. kir. államvasutak igazgatóság anyag és leltárbeszerzési) A V. szakosztályánál Budapest Andrássy-ut 73. sz. II. em. 54. ajtó szám) ingyen kaphatók.

A szabályszerűen kiállított, ivenkint 50 kros magy. kir. okmánybéllyel ellátott ajánlatok lepecsételve legkésőbb f. évi augusztus 29-ike déli 12 óráig a magy. kir. királyi államvasutak anyag- és leltárbeszerzési szakosztályában átadandók, illetőleg posta útján oda küldendők és a boríték ezen kül címmel ládandó el:

„Ajánlat 35677/96 számhoz“.
Később bejujított ajánlatot valamint olyanok, melyek nem pontosan a részletes módozatok betartása mellett állíthatnak ki, nem vétetnek figyelembe.

Az igazgatóság.

Az Aradi nyomda részvénytársaság könyvnyomdája.

1232

Szent-Terézia, szukrozott vértisztító és hajtó-labdacsok.

Fájdalom nélkül hatnak és mindennemű káros anyagtól mentesek. Bármikor is bevehetők. Gyermekek is aggály nélkül szedhetik.

Rövid idő alatt a meglepőbb sikert eredményezik. Kitűnőnek bizonyultak gyomorfájdalmak, hámorhoidák, szorulás, májbaj, étvágytalanság, szédülés, vértódulást, felfúvódást, felbőgögés, gyomorégés és vese-bajoknál.

Tisztítják a gyomrot a nyálkától, melyek emésztési nehézséget, fejfájást, gyomor-fájást, éme gyést eredményeznek. **Ára 15 kr.** Csak is akkor valódi, ha minden dobozon a Szent-Terézia képe látható.

Készíti:

Földes Kelemen

gyógyszertára ARADON.

Raktára nevezetesebb orvosi-
és gyógyszerészeti különleges-
ségeknek.

2840/1896. pm.

Hirdetmény.

A városi csatornázási műnek használatba vételére vonatkozólag 9869/1894 sz. a. alkotott szabályrendelet 4 §-a szerint minden háztulajdonos azt, hogy hasát a csatornaművel összekötötte s az azzal kapcsolatos berendezéseket elkészítette, felül vizsgálat végett bejelenteni tartozik, minthogy a felül-vizsgálat előtt a berendezéseket használatba venni tilos.

Minán padig arról értesültem, hogy több háztulajdonos a csatorna s az annak kiegészítő részét képező vízvezetési berendezéseket a kötelező bejelentés mellőzésével az előirt felül-vizsgálat nélkül tényleg használatba vette, felhívom a háztulajdonosokat, hogy a már használatba vett berendezésekről az érintett bejelentést a polgármesteri hivatalhoz szóval vagy írásban májól 8 nap alatt az asztán elkészítendőkről pedig a munka befejezte után 8 nap alatt annál bizonyosabban megtegyék mert eilen esetben érsékeny pénzbírsággal fognak sújtatni.

Aradon. 1896. évi augusztus hó 27-én.

Saloz,
kir. tanácsos
polgármester.

8563/896. qj

Hirdetmény.

A „Baros“ sétányban a gyermekek és az azok feügyeletével megbízottak nemkülönbén a gyermekokcsik számára a sétánynak ezen célra szolgáló mindkét végén levő térség jelöltetik ki, mig a sétány egyéb helyeinek jelölés az utaknak köröndöknek és a sétatéri kioszk előtti térségnek gyermekek és az ezek felügyeletével megbízott alkalmazottak nem különben a gyermekokcsik általi elfoglalása a sétáló közönségre való tekintettel ezennel megtiltatik.

Erről a közönség azon figyelmeztetéssel értesítetik, hogy gyermekeiket és az ezek felügyeletével megbízott alkalmazottaikat a tilalmazott helyektől távol tartsák a gyermekokcsiknak ezen helyeken tolatását vesztegetését meg ne engedjék.

Megjegyzetik, hogy a városi háza megetti sétány azonban korlátlanul használható.

Arad 1896. július 20.

Rendőrkapitányság.